

Това е през 1916 и началото на 1917 година.

В третата група влизат ония хумористични стихотворения, които бият вече по определена цел. Те, наистина, не са още идеологически избистрени, не са още плод на един оформен мироглед. Но в тях ясно се вижда повишеното самочувствие на един с оформяващо се съзнание младеж от низините, който съзнава превъзходството на своята класа и вижда слабите, смешни страни на буржоазията.

Това е още подготовка за решителния поход. Началото на едно по-широко и съзнателно настъпление против враговете на работническата класа. Той още не е развърнал в широк фронт своите безкрайно широки творчески възможности в областта на хумора, но езикът му е станал вече остър, хаплив. Бохемските настроения все повече отиват на заден план и напред излизат политическите злободневки, като: "Кйор Хасан във Версайл", "Зимни писма до небесни жители", "Отворено писмо до господин полковник Василий дер Радщайн, следа", Баварският крал в столицата", "Бъдещата камара" и пр.

Тука, разбира се, имаше и стихотворения, които нямат политически характер. Те не са бгловати и резки; писани са сякаш с мек карандаш и леко се стелят върху съзнанието на читателя.

И, най-после, четвъртата група.

Това са ония хумористични произведения-стихове и фейлетони, - които Смирненски започва да печата в излизащото вече хумористично списание на българската комунистическа партия. Червен смех. Тука той вече разгърна всичките свои творчески сили. В това списание, което за пръв път събра пролетарските дарования у нас, Смирненски израстваше като зрял хуморист и голям пролетарски поет.

Първата своя хумористична работа - началото на своята литературна дейност - Смирненски напечатва на 23 април 1915 година в К'во да е. Както споменах вече, работите му от този период на неговото първоначално развитие не се отличават с особена качественост. Те са писани в общия дух на вестника и, все пак, са едни от по-добрите работи в него. Хуморът не отива по линията на площадното, кръчмарско остроумие, а още в своето начало е игрив, мек, Ведбаловски. Това освежаваше самия вестник. Вердела - редакторът на К'во да е -